

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0352/2011

14.10.2011

BETÆNKNING

om forslag til Europa-Parlamentets forordning om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF (2009/2212(INI))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordfører: David Martin

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	26
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	31

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om forslag til Europa-Parlamentets forordning om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF (2009/2212(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 226, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 41 og 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra ... (A7-0352/2011),
1. vedtager forslaget til forordning som vedlagt denne beslutning;
  2. opfordrer Rådet og Kommissionen til at meddele deres godkendelse af forslaget;
  3. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indlede forhandlinger, hvis de ikke kan godkende forslaget i dets nuværende form, og pålægger sin ordfører og formanden for det kompetente udvalg at indlede foretage forhandlinger med Rådet og Kommissionen under dette udvalgs ledelse med henblik på at sikre de to institutioners godkendelse;
  4. pålægger sin formand at sende denne beslutning og det vedlagte forslag til forordning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS FORORDNING

om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF

EUROPA-PARLAMENTET HAR -

- der henviser til artikel 226, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 41 og artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0352/2011),
1. vedtager forslaget til forordning som vedlagt denne beslutning;
  2. opfordrer Rådet og Kommissionen til at meddele deres godkendelse af forslaget;
  3. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indlede forhandlinger, hvis de ikke kan godkende forslaget i dets nuværende form, og pålægger sin ordfører og formanden for det kompetente udvalg at indlede foretagne forhandlinger med Rådet og Kommissionen under dette udvalgs ledelse med henblik på at sikre de to institutioners godkendelse;
  4. pålægger sin formand at sende denne beslutning og det vedlagte forslag til forordning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS FORORDNING

om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF

EUROPA-PARLAMENTET HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 226, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til godkendelse fra Rådet¹,

under henvisning til godkendelse fra Kommissionen²,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabontraktaten har skabt betingelserne for en fornyet og forbedret institutionel balance i EU, hvorved EU-institutionerne får mulighed for at fungere mere effektivt, åbent og demokratisk; i denne forbindelse er Europa-Parlamentets politiske

---

¹ EUT...

² EUT...

kontrollfunktion blevet styrket og udvidet. I overensstemmelse med både national parlamentarisk praksis og kravene i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (herefter "traktaterne") bør Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg derfor styrkes og tillægges specifikke, ægte og klart afgrænsede beføjelser, som svarer bedre til dets politiske betydning og kompetencer, under overholdelse af proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Beføjelserne for undersøgelsesudvalgene, der er ekstraordinære instrumenter for politisk kontrol, bør ikke berøre de øvrige institutioners opgaveområder.

- (2) Den 19. april 1995 vedtog Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen afgørelse 95/167, Euroatom, EKSF¹, der fastlagde de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse. Denne afgørelse antydede muligheden af, at dens bestemmelser måske ville blive revideret i lyset af erfaringerne.
- (3) På baggrund af den fornyede institutionelle balance, der er skabt ved Lissabontraktaten, og erfaringerne fra arbejdet i Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg bør afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (4) I overensstemmelse med nytteprincippet som anerkendt i Domstolens praksis² bør Europa-Parlamentet og dets undersøgelsesudvalg tillægges de beføjelser, som er nødvendige for at udføre de opgaver, der følger af undersøgelsesbeføjelsen. Det er i den forbindelse også vigtigt, at EU's institutioner og organer og medlemsstaterne træffer alle de forholdsregler, der kan lette udførelsen af disse opgaver.
- (5) Der bør ikke nedsættes et undersøgelsesudvalg, hvis de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes; for at undgå enhver konflikt mellem undersøgelser af henholdsvis politisk og retslig karakter bør Europa-Parlamentet dog – selv om det ikke er forpligtet hertil i henhold

---

¹ EUT L 78 af 06.04.95, s. 1.

² Dom af 9. juli 1987, forenede sager 281/85, 283/85 til 285/85 og 287/85, Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Danmark og Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, Sml. s. 3203, præmis 28.

til traktaterne – kunne suspendere et undersøgelsesudvalgs undersøgelse, hvis der indledes en retslig behandling af samme forhold efter nedsættelsen af udvalget.

- (6) Det følger af principperne om åbenhed, god forvaltning og demokratisk ansvarlighed, at undersøgelsesudvalgs arbejde og navnlig høringer bør være offentlige; på den anden side bør der også indføres mulighed for behandling bag lukkede døre og passende regler om fortrolighed for at sikre undersøgelsesernes effektivitet, beskyttelse af medlemsstaters vitale interesser, beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i overensstemmelse med EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, eller beskyttelse af fysiske eller juridiske personers forretningsmæssige interesser.
- (7) Undersøgelsesbeføjelsen, som er en vigtig del af de parlamentariske kontrolbeføjelser, har til formål at få fastlagt, hvordan gældende ret tidligere er blevet anvendt; det er således af afgørende betydning, at et undersøgelsesudvalg kan indsamle de nødvendige faktuelle oplysninger i forbindelse med sin undersøgelse. Et undersøgelsesudvalg bør i dette øjemed, inden for grænserne af sit mandat, kunne foretage enhver undersøgelse, som det anser for nødvendig med henblik på at udføre sin opgave, herunder navnlig foretage undersøgelser på stedet, anmode om dokumenter, indkalde vidner, afhøre tjenestemænd og andre ansatte i EU eller i medlemsstaterne og anmode om sagkyndige rapporter.
- (8) Af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør et undersøgelsesudvalgs beslutninger om bevisoptagelser træffes ved en afgørelse, der, når den har retsvirkninger for tredjemand, bør betragtes som en retsakt udstedt af Europa-Parlamentet for at give mulighed for en passende domstolskontrol.
- (9) Undersøgelserne bør gennemføres under fuld respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig rimelighedsprincippet og de berørte personers ret til at udtale sig om de forhold, der vedrører dem.
- (10) Undersøgelsesudvalgene bør fuldt ud respektere de rettigheder, der tilkommer

personer, som det indkalder til at vidne, i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (11) Der bør i forbindelse med undersøgelserne også tages hensyn til princippet om, at kun forhold, som har beviskraft, kan danne grundlag for en undersøgelse; et undersøgelsesudvalg bør derfor navnlig have adgang til alle relevante dokumenter, som EU's institutioner og organer, medlemsstaterne eller, hvis dokumentet anses for at have betydning for gennemførelsen af undersøgelsen, enhver anden fysisk eller juridisk person ligger inde med.
- (12) I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde og forpligtelsen til at bidrage til opretholdelse af EU's retsorden bør EU's institutioner og organer eller medlemsstaterne udpege de tjenestemænd eller andre ansatte, som de bemyndiger til at give møde for et undersøgelsesudvalg, når udvalget anmoder herom. Det bør endvidere være muligt for et undersøgelsesudvalg at foretage høring af kommissærerne med ansvar for det spørgsmål, der er genstand for undersøgelsen, hvis deres vidneforklaring anses for at være af materiel betydning og nødvendig for en grundig vurdering af det undersøgte spørgsmål.
- (13) For at sikre, at et undersøgelsesudvalg kan få vished for, at dets konklusioner bygger på forhold, som har beviskraft, bør det også have ret til at indkalde enhver person, der har bopæl i EU, herunder tjenestemænd og andre ansatte i EU's institutioner eller i medlemsstaterne, som vidne med pligt til at besvare spørgsmål velvilligt, fyldestgørende og sandfærdigt; for at sikre, at EU's tjenestemænd og øvrige ansatte kan opfylde denne forpligtelse, bør det endvidere præciseres, at de anses for at have fået tilladelse til at give møde for udvalget som vidne og afgive forklaring, jf. artikel 17 og 19 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, som fastsat i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68¹, og artikel 11 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Union, som fastsat i samme forordning.

---

¹ EUT L 56 af 04.03.68, s. 1.

- (14) Da det er nødvendigt at sikre, at vidneforklaringerne har den størst mulige beviskraft, bør undersøgelsesudvalg også have ret til at anmode vidner om at afgive forklaring under ed; eftersom der ikke i alle de nationale retssystemer i EU opereres med vidneforklaringer under ed, bør vidner ikke være forpligtet til at aflægge ed. Hver gang et vidne afslår at afgive forklaring under ed, bør der formelt gøres anmærkning herom for at give mulighed for en fair sammenligning af beviskraften af alle vidneforklaringer.
- (15) Med ratificeringen af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har medlemsstaterne også vedtaget at give Europa-Parlamentet beføjelse til at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten; de bør derfor sørge for, at deres nationale myndigheder, i overensstemmelse med de nationale regler, yder den støtte, der er nødvendig for, at undersøgelsesudvalgene kan udføre deres opgave, herunder navnlig ved at imødekomme anmodninger om retshjælp fra udvalget hurtigt.
- (16) Bestemmelserne i denne forordning giver undersøgelsesudvalgene udvidede beføjelser med henblik på at styrke den demokratiske kontrol på EU-plan; forordningen bør give mulighed for at pålægge sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, i bestemte tilfælde, således at bestemmelserne kan virke efter hensigten, og for at gøre undersøgelserne mere effektive og tilpasse dem bedre til national parlamentarisk praksis; det bør være op til medlemsstaterne at sikre, at der i henhold til den nationale lovgivning pålægges passende sanktioner for bestemte overtrædelser, og at der indledes passende procedurer mod dem, der begår sådanne overtrædelser.
- (17) Der bør med henblik på at sikre en bredere vifte af effektive klagemuligheder indføres en administrative klageprocedure ved Europa-Parlamentet for fysiske personer og andre juridiske personer end EU's institutioner og organer og medlemsstaterne, hvorved de pågældende personer kan anfægte afgørelser truffet i medfør af bestemmelserne om undersøgelser, som er rettet til dem eller berører dem umiddelbart

og individuelt. Denne klagemulighed bør være et supplement til de retslige og udenretslige klagemuligheder, der gælder i henhold til traktaterne og i medlemsstaternes retssystemer.

- (18) Doktrinen om magtens deling, ifølge hvilken den lovgivende magt (parlamentet), den udøvende magt (regeringen) og den dømmende magt (domstolene) bør være adskilte fra hinanden for at undgå magtmisbrug, bør respekteres.
- (19) Nærværende forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastlagt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Afdeling 1
Genstand og generelle regler for oprettelse af undersøgelsesudvalg

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning fastsættes de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets beføjelse til under udførelsen af sine opgaver at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten.
2. Bestemmelser for Europa-Parlamentets interne organisation fastlægges i forretningsordenen.

Artikel 2

Undersøgelsesudvalgs nedsættelse og mandat

1. Europa-Parlamentet kan nedsætte midlertidige undersøgelsesudvalg på de betingelser og inden for de grænser, som er fastsat i traktaterne.
2. Europa-Parlamentet kan nedsætte sådanne undersøgelsesudvalg efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer.
3. Afgørelsen om at nedsætte et undersøgelsesudvalg skal præcisere udvalgets mandat, herunder navnlig:
  - (a) genstanden og formålet med undersøgelsen med henvisning til de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen;
  - (b) udvalgets sammensætning baseret på en ligelig repræsentation af de politiske kræfter

- (c) fristen for afgivelse af beretning, som er på højst 12 måneder fra datoen for det første møde, og som ved begrundet afgørelse fra Parlamentet to gange kan forlænges med højst tre måneder.

Artikel 3

Undersøgelsesudvalgs ophør

Et midlertidigt undersøgelsesudvalg ophører med at bestå

- (a) når det afgiver sin beretning, eller
- (b) ved udløbet af fristen for afgivelse af beretning samt
- (c) under alle omstændigheder ved udløbet af valgperioden.

Artikel 4

Fornyede undersøgelser

Et undersøgelsesudvalg kan ikke nedsættes eller nedsættes på ny med henblik på undersøgelse af forhold, som allerede er blevet undersøgt af et undersøgelsesudvalg, før der er gået mindst tolv måneder efter afgivelsen af beretningen om denne undersøgelse, eller efter at det tidligere undersøgelsesudvalgs mandat er udløbet, og kun under forudsætning af, at der er fremkommet nye forhold i sagen. Et nyt udvalg kan under alle omstændigheder nedsættes, hvis der er fremkommet nye, graverende forhold, som kan anses for sandsynligvis at ville ændre væsentlige konstaterede forhold.

Afdeling 2

Almindelige procedureregler

Artikel 5
Uforenelighed

1. Der kan ikke nedsættes et undersøgelsesudvalg, hvis de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.
2. Hvis der efter nedsættelsen af et undersøgelsesudvalgs indledes en retslig behandling af samme forhold, beslutter Europa-Parlamentet, om udvalgets undersøgelse skal suspenderes.

En anmodning herom kan indgives af en medlemsstat, Kommissionen eller en person, der er umiddelbart og individuelt berørt af undersøgelsen.

Suspensionsperioden medregnes ikke i fristen som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra c).

Artikel 6
Offentlighed

1. Undersøgelsesudvalgets arbejde og navnlig dets høringer er offentlige.
2. Dørene lukkes undtagelsesvis efter anmodning fra en fjerdedel af undersøgelsesudvalgets medlemmer, fra en EU-institution eller et EU-organ eller fra berørte nationale myndigheder. Efter anmodning kan ethvert vidne og enhver sagkyndig høres for lukkede døre

Oplysninger, der betragtes som fortrolige, jf. artikel 7, undersøges for lukkede døre.

3. undersøgelsesudvalget underretter enhver person, der bliver nævnt i forbindelse med en undersøgelse, og som kunne lide skade derved, og det hører den pågældende på dennes begæring.

Artikel 7
Fortrolighed

1. De oplysninger, som det midlertidige undersøgelsesudvalg indsamler, er udelukkende bestemt til brug for udførelsen af dets opgaver. De må ikke udleveres, hvis de indeholder materiale af fortrolig art. Fortrolige oplysninger behandles og beskyttes af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med de fælles minimumsstandarter for sikkerhed, der gælder for EU-institutionerne.

2. Punkt 1 gælder tilsvarende for udleveringen af oplysninger, der ville undergrave enten beskyttelsen af privatlivets fred eller den enkeltes integritet, navnlig hvad angår EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger eller beskyttelse af fysiske eller juridiske personers forretningsmæssige interesser, herunder intellektuel ejendomsret.

Artikel 8
Samarbejde

EU-institutionerne og -organerne sørger for, at deres medlemmer og ansatte yder den bistand til undersøgelsesudvalget, der er nødvendig for at det kan udføre sine opgaver.

Medlemsstaterne sørger for, at deres nationale myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i den nationale lovgivning yder den bistand til undersøgelsesudvalget, der er nødvendig for at det kan udføre sine opgaver.

Artikel 9
Meddelelser

Alle meddelelser til medlemsstaternes nationale myndigheder eller domstole med henblik på

gennemførelsen af denne forordning går gennem medlemsstaternes faste repræsentationer ved Den Europæiske Union.

Artikel 10

Resultater af undersøgelser

1. Efter at undersøgelsen er afsluttet, afgives undersøgelsesudvalgets endelige beretning til Europa-Parlamentet, der vedtager eller forkaster den uden ændringer.
2. Udvalgets endelige beretning kan indeholde mindretallets konklusioner som en officiel del af teksten, forudsat at sådanne konklusioner støttes af mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer.
3. Europa-Parlamentet kan på grundlag af betænkningen navnlig henvise spørgsmålet til EU-institutionerne eller -organerne eller til de nationale retsmyndigheder eller andre nationale myndigheder.

Parlamentet kan lade henstillinger, som det måtte have vedtaget på grundlag af beretningen fra det midlertidige undersøgelsesudvalg, tilgå Den Europæiske Unions institutioner og organer eller medlemsstaterne.

Afdeling 3

Undersøgelse

Artikel 11

Gennemførelse af undersøgelser

1. Undersøgelsesudvalget kan inden for grænserne af sit mandat foretage enhver undersøgelse, som det anser for nødvendig med henblik på at udføre sin opgave. Til dette formål har udvalget navnlig ret til at:

- foretage undersøgelser på stedet,
  - anmode om dokumenter,
  - indkalde vidner,
  - høre tjenestemænd og andre ansatte i EU eller i medlemsstaterne,
  - anmode om rapporter fra sagkyndige.
2. Undersøgelsesudvalget kan anmode nationale retsmyndigheder eller andre myndigheder om bistand under gennemførelsen af undersøgelserne. Disse myndigheder yder den nødvendige bistand til undersøgelsesudvalget.
3. Hvis påståede overtrædelser eller fejl og forsømmelser i gennemførelsen af EU-retten involverer et muligt ansvar hos et medlemsstatsorgan eller en medlemsstatsmyndighed, kan undersøgelsesudvalget anmode den pågældende medlemsstats parlament om at bidrage til undersøgelsesarbejdet.

Europa-Parlamentet kan med henblik herpå indgå interparlamentariske aftaler med medlemsstaternes parlamenter.

4. Afgørelser truffet af udvalget under anvendelse af Afdeling 3 og henvendt til en fysisk eller juridisk person, som ikke er en institution eller et organ i EU eller en medlemsstat, informerer adressaten om de retsmidler, som de har til rådighed i henhold til artikel 21 i denne forordning.

Afgørelser fra udvalget, som får retsvirkning over for tredjeparter, betragtes som retsakter udstedt af Europa-Parlamentet.

Artikel 12

Beslutning om bevisoptagelse

Med henblik på sin undersøgelse træffer udvalget en afgørelse (beslutning om bevisoptagelse), der beskriver de undersøgelsesmidler, der vil blive taget i brug, og hvilke

kendsgerninger, der skal fastslås.

Artikel 13

Undersøgelser på stedet

Udvalget kan foretage undersøgelser på stedet. Disse undersøgelser udføres, hvor det er passende, i samarbejde med de nationale myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i den nationale lovgivning.

Artikel 14

Anmodninger om dokumenter

1. På anmodning fra undersøgelsesudvalget henvendt til EU-institutionerne og – organerne skal et hvilket som helst relevant dokument, som de er i besiddelse af, stilles til rådighed for udvalget.
2. På anmodning fra undersøgelsesudvalget rettet til medlemsstaternes myndigheder stilles ethvert relevant dokument, som de er i besiddelse af, til rådighed for udvalget i overensstemmelse med bestemmelserne i den nationale lovgivning og med forbehold af bestemmelserne i artikel 346, punkt 1, litra a og b, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
3. Undersøgelsesudvalget kan anmode en hvilken som helst anden juridisk eller fysisk person, der er berørt, om at stille sådanne dokumenter til rådighed, som den måtte anse for befordrende for undersøgelsen. Disse personer efterkommer udvalgets anmodning, uden at det berører deres forpligtelser over for EU og i henhold til den nationale lovgivning. De kan påberåbe sig de rettigheder, som de ville have i henhold til national ret, i tilfælde af beslaglæggelse af genstande foretaget af nationale håndhævende myndigheder.

4. Anmodninger om dokumenter skal indeholde en angivelse af retsgrundlaget og formålet med anmodningen og klarlægge, hvilke dokumenter der kræves og fastsætte den tidsfrist, inden for hvilken dokumenterne skal forelægges. De skal desuden angive de eventuelle følger af en grundløs nægtelse af at forelægge de dokumenter, der er anmodet om.

Artikel 15

Vidneforklaringer

1. Undersøgelsesudvalget kan indkalde enhver person, der har bopæl i EU, som vidne, hvis det mener, at høring af denne person er nødvendig for, at det kan udføre sine opgaver.

Enhver vidneindkaldelse skal indeholde det pågældende vidnes efternavn, fornavne og adresse og præcist angive, i forbindelse med hvilken sag og af hvilke årsager vidnet skal afhøres. Vidneindkaldelsen fremsendes af udvalget til den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, hvor vidnet har bopæl. Den kompetente nationale myndighed sikrer, at vidneindkaldelsen forelægges vidnet i overensstemmelse med den nationale lovgivnings bestemmelser.

2. Vidner, der er lovligt indkaldt, har pligt til at give møde. De skal besvare de spørgsmål, som stilles dem af udvalgsmedlemmer, velvilligt, fyldestgørende og sandfærdigt. De kan påberåbe sig de rettigheder, som de ville have, hvis de var indkaldt og afhørt af et parlamentarisk undersøgelsesudvalg eller et lignende organ eller en domstol med jurisdiktion i civilsager i den medlemsstat, hvor de har bopæl. De kan til dette formål gøre krav på juridisk bistand.

Vidner underrettes på forhånd om deres rettigheder og pligter og de mulige følger af grundløs nægtelse af at give møde til afhøring, falsk vidneudsagn og af bestikkelse af vidner.

3. Hvis et vidne indkaldt på behørigt vis undlader at møde for undersøgelsesudvalget, kan udvalget anmode om, at dette vidne indkaldes endnu en gang.
4. Udvalget kan beslutte at afhøre vidner under følgende ed: "Jeg sværger, at jeg har sagt sandheden, hele sandheden og kun sandheden." Vidner, der måtte ønske det, kan foretage en religiøs tilføjelse til eden. Ingen er dog forpligtet til at afgive forklaring under ed.

Hver gang et vidne afslår at afgive forklaring under ed, bør der formelt gøres anmodning herom.

Artikel 16

Vidneforklaringer fra medlemmer af EU-institutionerne og regeringsmedlemmer fra medlemsstaterne

Udvalget kan indkalde EU-institutionerne – med undtagelse af Domstolen – eller medlemsstaternes regeringer til at udpege et eller flere af deres medlemmer til at deltage i procedurerne, hvis deres vidneforklaring anses for at være af materiel betydning og nødvendig for en grundig vurdering af det undersøgte spørgsmål.

Efter en anmodning under første afsnit udpeger Kommissionen en eller flere kommissærer med ansvar for det undersøgte spørgsmål til at give møde for undersøgelsesudvalget.

Artikel 17

Tjenestemænd og andre ansatte i EU og i medlemsstaterne,

1. undersøgelsesudvalget kan sende en opfordring til en EU-institution, et EU-organ eller en medlemsstat til at udpege en eller flere af deres tjenestemænd eller embedsmænd til at deltage i dets arbejde.

EU's institutioner eller organer eller medlemsstaterne udpeger de tjenestemænd eller

embedsmænd, som de bemyndiger til at give møde for undersøgelsesudvalget.

2. Undersøgelsesudvalget kan indkalde enhver EU-tjenestemand eller –embedsmand til at vidne i en sag, der er forbundet med hans eller hendes faglige opgaver, hvis det mener, at høring af denne person er nødvendig, for at det kan udføre sine opgaver. Den pågældende tjenestemand eller embedsmand anses for at have fået tilladelse til at give møde for udvalget som vidne og afgive forklaring i egen person, jf. artikel 17 og 19 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og artikel 11 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.
3. Undersøgelsesudvalget kan indkalde enhver tjenestemand eller embedsmand fra en medlemsstat til at vidne i en sag, der er forbundet med hans eller hendes faglige opgaver, hvis det mener, at afhøring af denne person er nødvendig, for at det kan udføre sine opgaver. Den pågældende medlemsstat giver i overensstemmelse med bestemmelserne i dens nationale lovgivning sine tjenestemænd og andre embedsmænd bemyndigelse til at give møde for udvalget som vidne og afgive erklæringer og forklaring i egen person.

Artikel 18

anmodning om retshjælp

1. Undersøgelsesudvalget kan anmode om retshjælp i forbindelse med afhøring af behørigt indkaldte vidner.
2. Retsanmodninger udstedes jf. artikel 15, stk. 1, i form af en afgørelse fra udvalget og fremsendes af udvalget til den kompetente retsmyndighed i den medlemsstat, hvor vidnet har bopæl. Afgørelsen ledsages om nødvendigt af en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, som det sendes til.
3. Den kompetente retsmyndighed efterkommer, efter at dens autenticitet og retmæssighed er blevet verificeret, anmodningen i overensstemmelse med den

ationale lovgivning. Undersøgelsesudvalget kan dog anmode om, at der følges en særlig metode eller procedure, med mindre denne er uforenelig med den berørte medlemsstats nationale lovgivning eller er uigennemførlig på grund af den interne praksis eller procedure i medlemsstaten eller på grund af praktiske vanskeligheder.

4. Anmodninger om retshjælp imødekommes hurtigt.
5. Efter at retsanmodningen er færdigbehandlet, fremsender retsmyndigheden til undersøgelsesudvalget en afgørelse, som indeholder anmodningen og alle dokumenter, der er relevante i forbindelse med gennemførelsen, og en detaljeret opgørelse over omkostningerne.

Artikel 19

Ekspertes

1. Undersøgelsesudvalget kan beslutte, at der skal indhentes rapporter fra en eller flere eksperter. Dets afgørelse i denne henseende skal definere eksperternes opgave og fastsætte den frist, inden for hvilken rapporten skal aflægges.
2. Ekspertes kan kun udtale sig om spørgsmål, som udtrykkeligt er forelagt dem.
3. På forslag fra eksperten kan udvalget træffe bestemmelse om afhøring af vidner;
4. Efter at have afgivet en rapport kan en ekspert blive afhørt af undersøgelsesudvalget.

Artikel 18 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 20

Sanktioner

1. Ved enhver nægtelse eller undladelse af at overholde de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning, bør det formelt bemærkes.

Parlamentets formand bekendtgør, helt eller delvist, hvilke forhold der er gjort formelle bemærkninger om, og sørger for, at bekendtgørelsen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i henhold til den nationale lovgivning pålægges passende sanktioner for følgende overtrædelser af denne forordning:

– grundløs nægtelse af at forelægge de dokumenter, der er anmodet om,

– grundløs nægtelse af at give møde og afgive vidneforklaring,

– falsk vidneudsagn, samt

– bestikkelse af vidner.

Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne, have en afskrækkende virkning og svare til sanktionerne for tilsvarende overtrædelser i forbindelse med arbejdet i nationale parlamenters undersøgelsesudvalg.

3. Når en person med god grund mistænkes for at have begået en af de overtrædelser, der er beskrevet i punkt 2, skal den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl, iværksætte den passende procedure imod ham eller hende i henhold til sin nationale lovgivning.

Artikel 21

Retsmidler

1. Enhver fysisk eller juridisk person, der ikke er en institution eller et organ i EU eller medlemsstaterne, må indsende en begrundet skriftlig klage over en afgørelse fra undersøgelsesudvalget, som er truffet under anvendelse af Afdeling 3, og som er henvendt til denne person eller direkte eller personligt vedrører ham eller hende. Klagen skal specificere den påståede overtrædelse af EU-retten eller af den nationale lov, der finder anvendelse på klageren.
2. Klagen forelægges Parlamentet inden 10 arbejdsdage efter, at afgørelsen er meddelt klageren, eller – i mangel af en sådan meddelelse – fra den dag, hvor klageren fik kendskab til den.

En sådan klage har opsættende virkning.

3. Europa-Parlamentet træffer en begrundet afgørelse om klagen under første mødeperiode efter udløbet af en periode på 10 arbejdsdage efter modtagelse af klagen. Denne afgørelse kan indeholde en bestemmelse om, at klagen ikke har opsættende virkning.

Europa-Parlamentet giver klageren meddelelse om denne afgørelse i løbet af 10 arbejdsdage og informerer klageren om de retsmidler, som han eller hun har til rådighed, nemlig mulighederne for domstolsprøvelse af Europa-Parlamentets afgørelse og/eller klage til Den Europæiske Ombudsmand efter reglerne fastlagt i henholdsvis artikel 263 og 228 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. Hvis Europa-Parlamentet ikke meddeler en begrundet afgørelse inden for den foreskrevne tidsfrist, skal klageren have ret til at indlede domstolsprøvelse imod Europa-Parlamentet på de betingelser, der er fastlagt i artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 22

Udgifter

EU's institutioner og organer afholder befordrings- og opholdsudgifterne for deres medlemmer og tjenestemænd. Befordrings- og opholdsudgifterne for andre, der afgiver vidneforklaring for et undersøgelsesudvalg, godtgøres af Parlamentet efter de lofter, der er fastsat for høring af sagkyndige.

Afdeling 4

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Ophævelse

Forordning 95/167/EØF, Euratom, EKSF ophæves hermed.

Artikel 24

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning...*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ....

---

* EUT... Indsæt venligst datoen: EUT: 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

På Europa-Parlamentets vegne
Formanden

BEGRUNDELSE

"Truth is an arrow and the gate is narrow...that it passes through."

BOB DYLAN

Indledning

Beføjelsen til at foretage undersøgelse er en vigtig del af Parlamentets kontrolbeføjelser. Den giver en reel mulighed for at føre kontrol med fortiden: Hvordan er den gældende ret tidligere blevet anvendt? Skete der lovovertrædelser, eller forekom der tilfælde af fejl eller forsømmelser eller korrupsion i forbindelse med gennemførelsen af lovgivningen? Det betyder med andre ord, at beføjelsen til undersøgelse har til formål at finde frem til sandheden om fortiden.

Denne beføjelse udøves på mange forskellige måder af demokratiske parlamenter over hele verden. I flertallet af EU-medlemsstaterne er oprettelse af undersøgelsesudvalg fastlagt og reguleret af forfatningen, ved lovgivning eller ved dekret. En sammenligning af de forskellige typer undersøgelsesudvalg, der findes i forskellige medlemsstater, viser, at der er betydelige forskelle, hvad angår mekanismerne for deres oprettelse samt deres funktion og beføjelser¹. Der kan endvidere konstateres forskelle med hensyn til, hvor hyppigt der oprettes sådanne undersøgelsesudvalg.

Europa-Parlamentets beføjelse til at oprette midlertidige undersøgelsesudvalg til at undersøge ”påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelse af fællesskabsretten” blev ophøjet til primær ret ved Maastrichttraktaten. Traktaten rummede ingen oplysninger om særlige beføjelser, der skulle indrømmes Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg, idet definitionen af enhver detaljeret bestemmelse blev overladt til en fremtidig interinstitutionel aftale.

Parlamentet begyndte omgående at forberede en sådan aftale, og først efter lange forhandlinger og forelæggelse af to betænkninger² blev der vedtaget en interinstitutionel afgørelse om de detaljerede bestemmelser for udøvelsen af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse i 1995³.

Parlamentet har været forsigtigt med at gøre brug af sin beføjelse. Siden 1995 er der kun blevet oprettet tre undersøgelsesudvalg:

- TRANSIT – om undersøgelse af Fællesskabets transitordning,
- BSE1 – om undersøgelse af BSE (bovin spongiform encephalopati), og

---

¹ Cf. the analysis by policy Department C: Parliamentary committees of inquiry in national systems: a comparative survey of EU Member States.

² A3-0302/92 og A4-0003/95.

³ Afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF.

- EQUI – om undersøgelse af krisen i Equitable Life Assurance Society.

Under sine møder opdagede EQUI-udvalget snart, hvor begrænsede beføjelser undersøgelsesudvalgene blev indrømmet, og det blev klart, at dette ikke var i overensstemmelse med Europa-Parlamentets politiske betydning, behov og kompetencer. EQUI-udvalget bemærkede i denne forbindelse følgende i sin betænkning:

Bortset fra over for Kommissionen har udvalget ikke meget magt: Det kan ikke indkalde vidner, der er ingen konsekvenser, udgifter eller straffe, hvis et vidne nægter at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, og der er ingen sanktioner for at afgive falsk vidneforklaring eller for at nægte at møde op eller afgive vidneforklaring for udvalget. Udvalget har ikke undersøgelsesbeføjelser svarende til domstolens i forbindelse med nationale forvaltninger, eller når et administrativt eller privat organ nægter at forelægge dokumentation for udvalget. Det har heller ikke mulighed for at anmode en national domstol om bistand, mens det gennemfører undersøgelsen¹.

Disse problemer, der blev påpeget af EQUI-udvalget, var faktisk de samme kontroversielle punkter, der tidligere var opstået under de interinstitutionelle forhandlinger i 1995. På dette grundlag fremsatte Parlamentet den 19. juni 2007² en henstilling, der opfordrede Formandskonferencen til at iværksætte de henstillinger, der allerede var indeholdt i EQUI-udvalgets betænkning, der hovedsagelig vedrørte den fremtidige reform af undersøgelsesudvalgene.

Hvorfor indlede denne reform nu?

Lissabontraktaten ændrede Unionens institutionelle balance og styrkede Parlamentets politiske betydning. Artikel 14 i TEUF fastslår udtrykkeligt, at Parlamentet udøver politisk kontrol. Traktaten ændrede også proceduren for fastlæggelse af bestemmelserne vedrørende udøvelsen og beføjelsen til undersøgelse. Det hedder i artikel 226, at: *"De nærmere vilkår ... fastsættes af Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse på eget initiativ ved forordning efter en særlig lovgivningsprocedure og efter Rådets og Kommissionens godkendelse"*.

Mens der tidligere var tale om en fælles afgørelse mellem de tre vigtigste EU-institutioner, giver Lissabontraktaten udtrykkeligt Parlamentet initiativretten. Ikke desto mindre skal Parlamentet stadig formelt have Rådets og Kommissionens samtykke.

En anden grund til at indlede denne revision er nu, at de seneste ændringer af Ombudsmandens statut³ gav Ombudsmanden bredere beføjelser sammenlignet med Parlamentets undersøgelsesudvalg.

Med det formål at forbedre de fremtidige undersøgelsesudvalgs funktion og effektivitet fremsattes allerede i Parlamentets henstilling af 19. juni 2007 en reform af bestemmelserne for disse udvalg på grundlag af EQUI-udvalgets betænkning. Ifølge den undersøgelse, udvalget foretog af situationen i 12 medlemsstater samt Schweiz, er nationale parlamenter

---

¹ A6-0203/2007.

² P6_TA (2007) 0264.

³ EUT L 189 af 17.07.08, s. 25.

langt bedre udrustet til at foretage undersøgelser end Europa-Parlamentet. Den politiske afdeling ajourførte derefter undersøgelsen og udvidede den til de medlemsstater, der ikke var omfattet af den tidligere undersøgelse. Resultaterne viser, at flertallet af medlemsstaterne har et forfatningssystem, der giver grundlag for undersøgelsesudvalg. I de fleste medlemsstater har disse udvalg undersøgelsesbeføjelser, der svarer til de rigtige domstole, selvom det er i mindre udstrækning. I de fleste medlemsstater, der har et juridisk grundlag for undersøgelsesudvalg, har disse også mulighed for at indkalde vidner til at afgive vidneforklaring. Sanktionerne, hvis anmodningerne ikke efterkommes, varierer fra land til land.

I sammenligning med disse bestemmelser er det nuværende regelsæt for undersøgelsesudvalg i Europa-Parlamentet langt mere restriktivt, især hvad angår indkaldelse af vidner og sanktioner for dem, der nægter at samarbejde.

Eftersom traktaten indrømmer Parlamentet initiativretten, er den anvendte procedure den, der er fastlagt i forretningsordenens artikel 41, "Parlamentets initiativret i henhold til traktaterne".

Siden proceduren er ændret, foretager Parlamentet ikke bare ændringer af den gamle afgørelse, men det kan i stedet for som nævnt ovenfor foreslå en ny regulering¹.

Hvilke ændringer foreslås der?

Undersøgelsesudvalg skal have de nødvendige midler til at udføre deres opgaver med at undersøge påstande om overtrædelse af EU-retten eller fejl og forsømmelser. Dette er i overensstemmelse med Domstolens retspraksis: Når en artikel i traktaten pålægger en EU-institution eller et EU-organ en særlig opgave, skal det, hvis denne bestemmelse ikke skal være helt uden virkning, accepteres, at den nødvendigvis tillægger det pågældende organ "de beføjelser, som er nødvendige for at udføre de opgaver, der følger af undersøgelsesbeføjelsen"².

For helt fra grunden at udarbejde et forslag til en ny forordning – for første gang i Parlamentets historie – har ordføreren hentet inspiration fra forskellige kilder. Statutten og procesreglementet for Den Europæiske Unions Domstol, navnlig hhv. artikel 24-30 og artikel 47-53, var en af de væsentligste inspirationskilder. Forordning (EF) nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom om Ombudsmandens statut gav nyttige eksempler på, hvordan der kan fastlægges undersøgelsesbeføjelser på overnationalt plan. Dokumentet fra den politiske afdeling om nedsættelse af parlamentariske undersøgelsesudvalg (*Parliamentary Committees of Inquiry: A Survey*) gav en oversigt over beføjelser og procedurer for undersøgelsesudvalg i forskellige lande. Selvfølgelig blev der ikke set bort fra tidligere tekster udarbejdet i forbindelse med Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg³. Fremragende

---

¹ En teknisk detalje, der dog er værd at nævne: Artikel 107b i traktaten om Det Europæiske Atomenergifællesskab blev ophævet ved Protokol nr. 2 vedføjet Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab; i henhold til artikel 106a i Euratomtraktaten gælder artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde imidlertid for Det Europæiske Atomenergifællesskab.

² Dom af 9. juli 1987 i sag 281/85.

³ Betænkning om krisen i Equitable Life Assurance Society (A6-0203/2007); betænkning af 21. juli 1995 om ændring af forretningsordenens artikel 136 (A+-0187-95); betænkning af 12. januar 1995 om de detaljerede

dokumenter, notater og bidrag fra vores juridiske tjeneste gav også næring til overvejelserne. Endelig vil nogle af de uomtvistede og nyttige bestemmelser indeholdt i den gamle afgørelse uden tvivl overleve i det nye retsinstrument.

Dette forslag til forordning leverer en klarere og mere logisk struktur i sammenligning med den, der var indeholdt i den gamle afgørelse. De vigtigste forbedringer findes i Afdeling 3 (Undersøgelse).

Udgangspunktet for vore overvejelser var den overbevisning, at alle konklusioner af en undersøgelse udelukkende bør være baseret på elementer, der har beviskraft. Undersøgelsesudvalget bør derfor have mulighed for inden for grænserne af sit mandat at foretage en hvilken som helst undersøgelse, der anses for nødvendig, for at det kan udføre sine opgaver, nemlig at finde frem til sandheden om visse elementer af fortiden ved hjælp af faktuelle beviser.

Udvalget kan derfor i henhold til dette forslag til forordning udføre en hvilken som helst type undersøgelse, idet der er detaljerede bestemmelser for de vigtigste af dem, dvs. at udføre undersøgelser på stedet, anmode om dokumenter, afhører tjenestemænd og andre ansatte i EU og medlemsstaterne, indkalde vidner og anmode om rapporter fra sagkyndige.

Undersøgelsesudvalg bør have adgang til samtlige dokumenter – administrative eller andre – og al information, der måtte kunne lette deres arbejde. De bør kunne indhente denne information både fra Unionen og nationale organer samt fra fysiske eller juridiske personer. Denne beføjelse bør ikke desto mindre udelukkende bruges i sådanne tilfælde, hvor der er forbindelse mellem den pågældende information eller det dokument, der anmodes om, og det berørte undersøgelsesudvalgs opgave.

Undersøgelsesudvalg bør på det samme grundlag have mulighed for at indkalde en hvilken som helst person (EU-tjenestemænd eller nationale tjenestemænd, tekniske eksperter, talsmænd for juridiske personer m.fl.), hvis forklaring eller sagkundskab anses for nødvendig for bedre at kunne efterforske den sag, det drejer sig om.

For at nå de ovennævnte mål fastlægger forslaget til forordning en direkte forpligtelse til at stille de dokumenter til rådighed, som udvalget anmoder om, og til at give møde og afgive vidneforklaring. En procedure indeholdt i den oprindelige afgørelse vil dog kunne bibeholdes. Tjenestemænd og andre ansatte i EU eller medlemsstaterne kan af deres hierarki blive udpeget til at deltage i proceduren. I så fald er det ikke urealistisk at forestille sig, at de i praksis ville handle efter instrukser. Hvis udvalget ikke er tilfreds med de dokumenter eller erklæringer, der forelægges det som led i denne procedure, vil det dog kunne bruge sine nye og stærkere beføjelser – nemlig direkte at indkalde de pågældende personer som vidner. Den gamle fremgangsmåde (der er baseret på god vilje og loyalt samarbejde mellem EU-institutioner og medlemsstater) afskaffes således ikke, men truslen om, at udvalget vil kunne gøre brug af sine nye udvidede beføjelser kunne danne grundlag for ”gryende visdom” for de EU-institutioner eller medlemsstater, der er genstand for undersøgelse.

---

bestemmelser for Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelser (A4-0003/95); arbejdsdokument af 3. januar 1995 om Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelser (ordfører: Alexander Langer); betænkning af 14. oktober 1992 om parlamentariske undersøgelsesudvalg (A3-0302/92); arbejdsdokument af 2. juni 1992 om parlamentariske undersøgelsesudvalg (ordfører: François Musso).

En meget væsentlig forbedring af denne nye juridiske fremgangsmåde ville være, at behørigt indkaldte vidner ville være forpligtet til villigt, fuldstændigt og sandfærdigt at besvare de spørgsmål, som blev stillet dem af medlemmer af udvalget. Dette ville også gælde for tjenestemænd og andre ansatte i Unionen. De er – i medfør af forordningen – forpligtede til at efterkomme indkaldelserne fra et undersøgelsesudvalg og til at vidne.

Denne juridiske ordning ser ud til at være tilstrækkelig til at sikre, at den politiske kontrol, der udøves af Europa-Parlamentet – den eneste direkte valgte EU-institution – når det kommer til stykket er seriøs, effektiv og lever op til EU-borgernes forventninger til demokratisk ansvarlighed og god regeringsførelse.

Manglende efterkommelse af disse forpligtelser bør følgelig medføre passende sanktioner. For at overholde principperne om *nullum crimen sine lege* og *nulla poena sine lege*, som er fastlagt i artikel 49 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder, bør denne forordning forpligte medlemsstaterne til at sikre, at præcist definerede overtrædelser, grundløs nægtelse af at forelægge de dokumenter, der anmodes om; grundløs nægtelse af at give møde og afgive vidneforklaring, falsk vidneforklaring og bestikkelse af vidner – vil blive pålagt passende sanktioner i henhold til deres nationale lovgivning.

Europa-Parlamentet er ikke nogen domstol. Det har i realiteten ingen beføjelser til selv at iværksætte sanktioner mod enkelte borgere. Ikke desto mindre enedes alle medlemsstater, da de vedtog Lissabontraktaten, også om at give Europa-Parlamentet beføjelse til at foretage undersøgelse af overtrædelser og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen. Dette vil tvinge dem til at forpligte deres egne administrative systemer til at yde bistand til et hvilket som helst af Parlamentets undersøgelsesudvalg. På den anden side bør EU-institutionerne ikke tillade, at behørigt indkaldte vidner, der overtræder forordningen, gemmer sig bag deres immunitet, som de er blevet indrømmet i henhold til protokol nr. 7 udelukkende i Unionens interesse. Det gøres derfor klart, at ophævelse af immunitet i så fald ikke skal anses for at stride imod Unionens interesse.

Endelig er formålet med at oprette et undersøgelsesudvalg at skabe et retsmiddel til, når der opstår en illegal eller unfair situation. Undersøgelser bør derfor have et bredt spektrum af mulige resultater for at give den mest passende løsning. Det bør i denne forbindelse erindres, at den endelige beføjelse til at træffe afgørelse – uanset hvilke beføjelser undersøgelsesudvalgene har fået til at udføre deres opgaver – i sidste instans tilkommer Parlamentet. Undersøgelsesudvalgenes konklusioner kunne således forelægges Parlamentet i form af en endelig betænkning. Det ville således være op til Parlamentet at følge en eller flere af henstillingerne indeholdt i den endelige betænkning, såsom afgørelse om offentliggørelse af betænkningen, fremsætte et lovgivningsinitiativ, henvise spørgsmålet til den kompetente EU-myndighed eller nationale myndigheder, henvise spørgsmålet til Ombudsmanden eller træffe andre passende foranstaltninger, alt efter omstændighederne.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	11.10.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 17 -: 1 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Matthias Groote, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Constance Le Grip, David Martin, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, Rafał Trzaskowski, Luis Yáñez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Helmut Scholz, Rainer Wieland